

FOR ISRAEL

PINSEBEVEGELSENS ARBEID I ISRAEL

Årgang 77 • Desember 2025

hjerter-for-israel.no

KRIG, FRED OG HVERDAG

side 4

Makor Hatikva –
en kilde til håp

side 8

Jødene – hva er greia?

Side 14

FRA REDAKTØRENS SYNSVINKEL

Jon Erling Henriksen

Sannheten i Guds ord!

Den heteste nyheten den siste tid har nok lederen for Krf-ungdom, Ingrid Olina Hovland, og den finske politiker, Päivi Räsänen sørget for. De to har én ting til felles – vi vil fronte sannheten i Guds Ord.

Det viser seg å være litt av en handling i en tid hvor alt er like sant, enten det er sant eller ikke sant. Bjarthe Ystebø uttrykker i sin nyhetskommentar i avisen Verdinytt at «Samtalen om sannheten i evangeliet går aldri ut på dato – og er alltid et anstøt.» Og vi er så skjønne enige – vi som har levd en stund, må nok gi ham rett i det.

Hva er sannheten om når tid livet starter? Ingrid Olina Hovland mener at livet starter i befruktningsøyeblikket – derfor er det uriktig å ta abort. Bibelen gir henne så absolutt rett. Vi kan minne hverandre om noe av Bibelens klare uttalelser i så måte. Salmisten sier: «Jeg priser deg fordi jeg er virket på forferdelig underfullt vis. Underfulle er dine gjerninger, det vet min sjel så vel. Mine ben var ikke skjult for deg da jeg ble virket i lønndom, da jeg ble

formet så kunstferdig i jordens dyp* (*i mors liv). Da jeg bare var et foster, så dine øyne meg. I din bok ble de alle oppskrevet, de dagene som ble fastsatt da ikke én av dem var kommet» (Salme 139: 14-16). Og vi kan likeså minne hverandre om hva profeten Jeremia fikk beskjed om fra Herren: «Før jeg dannet deg i mors liv, kjente jeg deg, og før du kom ut av mors skjød, helliget jeg deg». (Jer.1: 5). Livet er ukrenkelig! Ikke minst fordi det er Gud som står bak hvert menneskeindivid. Et individ som Han har planer med, og vil «gi fremtid og håp».

Med dette som bakteppe, er det skremmende å registrere hvor lett man tar på den kjensgjerning at tusener på tusener av ufødte barn blir tatt livet av i mors mage. Det ropes om at fødselstallene må ekspandere, mens man på samme tid avslutter svangerskapet. Det er grusomt når barn drepes, som en følge av krig. I utgangspunktet er det ofte en ikke villet handling. Og det ropes, høyt og tydelig, at dette må det bli en stopper for. Men hva med handlingen, som får den samme følgen, bare at denne da er villet for at man skal ha det litt mer komfortabelt. Hvilke rettigheter har de små? For barn er en Guds gave! Bibelen sier: «Se, barn er en gave fra Herren, livsfrukt er en lønn. Som piler i en veldig krigers hånd, er sønner

en får i sin ungdom. Lykkelig er den mann som har sitt koger fullt av dem! De blir ikke til skamme når de taler med fiender i porten (Salme 127: 3-5). Det som er født av Gud vil fienden forsøke å fjerne! Historien viser det så klart og tydelig. Jeg tenker på Faraos utryddelsesaksjon av guttebarna i hebreernes leir. Mine tanker går til Herodes' aksjon mot guttebarna i Jødeland. Det var om å gjøre å utrydde det som Gud hadde planlagt.

Profeten snakket om en spesiell fødsel, flere årtusen før det skjedde: «Hvem har hørt slikt? Hvem har sett slike ting? Kommer et land til verden på én dag, eller blir et folk født på én gang? For Sion har vært i barnsnød, og med det samme har hun født sine sønner.» (Jes. 66: 8) Den 3. september 1887 ble den første sionistkonferansen holdt i Basel, Sveits. Initiativtaker var forfatter og journalist Theodor Herzl. Han var jøde og ble regnet som sionismens far. Etter konferansen sa T. Herzl: «I Basel grunnla jeg den jødiske staten. Om jeg sier dette høyt i dag, vil jeg bli møtt med universal latter. Om fem år, eller garantert om femti år, vil alle forstå det». Dette var en profetisk tiltale som viste seg å slå til da FN i november 1947 gikk inn for å opprette staten Israel». (Sitat fra Gordon Tobiasen bok – ISRAEL Folket, landet og byen Jerusalem)

Så kjenner vi så altfor godt til hva som skjedde videre. Det ble født en stat. Men fienden syntes ikke om det som var «unnnfanget» og født. De arabiske statene gjorde alt de kunne for å utrydde det «nye barnet som var født». Men, det vokste opp! Og, det lever i dag! Det er blitt så stort og sterkt at det klarer å forsvare sin eksistens! Fienden forsøker på alle mulige områder å tappe livet av den jødiske staten. Men den lever. Og ikke nok med at den lever – men den er til velsignelse for folkene. Vi kan nevne mange ting. Men la oss nevne noen stikkord: Israel er til velsignelse innen teknologi og mat, på helsemessig områder tilflytter velsignelse fra Israel til folkene, og vi kan fortsette med Mellommenneskelige forhold osv. Mange land ville være ute av stand til å fungere dersom Israel ikke har bidratt med sin ekspertise til verden.

Jødestaten ønsker fred og å bringe velsignelse til sine naboland og verden forøvrig. Men verden ønsker å utrydde dem. Det er mulig at jeg er for firkantet og kategorisk. Men det er ikke helt på jordet heller – når ulike lands regjeringer forsøker å verne terrorregimet og sponse Hamas økonomisk, er det grunn til å stanse opp og spørre: Hva holder på å skje?

La meg avslutte min leder med et sitat av Johannes. Det er riktignok tatt ut av sammenhengen. Men, etter mitt syn har det likevel en relevans til tematikken. For Israel kommer til å overleve, fordi det er Guds idé! «For alt det som er født av Gud, seirer over verden. Og dette er den seier som har seiret over verden: vår tro» (1.Joh.5:4).

Ønsker du å støtte vårt arbeid i Israel så kan det gjøres til bankkonto
2801 48 31977
eller Vipps
#508516.

Leder

Jarle Sortland
E-post: leder@hjerte-for-israel.no
Tel. 469 44 311

Reisesekretær

Jon Erling Henriksen
E-post: reisesekretær@hjerte-for-israel.no
Tel. 412 93 327

Kontakt for frivillige

E-post: frivillig@hjerte-for-israel.no
Magne Haugen, tel. 906 01 464
Ninni Dorthea Åsheim, tel. 917 61 730
Truls Jacobsen, tel. + 972 58 6874 970

Alle gaver kan sendes til:

Hjerte for Israel
ved Anita Sølvi Breivik
Austadveien 112, 3748 Siljan
E-post: post@hjerte-for-israel.no
Tel. 476 63 291
Gironr.: 2801 48 31977
Vipps: 508516

støtter Israel i disse grunnleggende forhold:

- Jødene har en historisk, politisk og bibelsk rett til eget hjemland innenfor trygge, anerkjente grenser.
- Israel har rett til å forsvare sitt lands territorium.
- Jerusalem er den udelelige hovedstaden i staten Israel.
- Vi vil støtte prosjekter hvor vi kan vise Jesu nestekjærlighet enten det gjelder jøder eller arabere.
- Vi tror, med bakgrunn i Guds ord, at jødene har en særskilt plass i Guds frelsesplan, og at vår frelser Jesus Kristus er jødernes Messias.

Redaktør:
Jon Erling Henriksen
Tel. 412 93 327
E-post:
redaktoer@hjerte-for-israel.no

Redaksjonen:
Anita Sølvi Breivik
Ninni Dorthea Åsheim
Jon Einar Kvåle
Jon Erling Henriksen

Bestilling og adresseendring:
E-post: abonnement@
hjerte-for-israel.no
Tel. 476 63 291

Formgiving og trykk:
Øyunn Lie Gustavsen
Bodoni AS
Forsidefoto: Berit Rambekk

Styret i Hjerte for Israel
Evangeliesalen-Berøa, Oslo
Filadelfia, Hamar
Betania, Møsterhamn
Betania, Notodden
Betania, Haukanes
Tabernaklet, Haugesund
Zion, Bryne
Tabernaklet, Skien
Pinsekirke Elim, Eikenosvåg

Hjerte for Israel i Israel
Iselin og Truls Jacobsen
Kalanitst. 26
9070626 Mevaseret Ziyon
Israel
E-post: beitbetania@
hjerte-for-israel.no

Digitale kanaler:
www.hjerte-for-israel.no
Facebook
Instagram

Krig, fred og hverdag

Av Iselin Jacobsen

Vi har ikke vært her lenge. Allikevel har vi opplevd både krig og fred. Den første måneden brukte vi tiden til å komme inn i vår nye hverdag her i Israel. En hverdag som inneholdt blant annet å gå i bomberommet når alarmen gikk et par ganger i uken. Så begynte det å skje noe...

*Dagen kom.
Dagen da 20 gisler ble løslatt.
De lever.
Og gleden i befolkningen var stor.*

Israel feirer freden.

Volontørene og bestyrerparet på tur i Jerusalem.

En rolig dag på tempelplassen.

Endelig er gislene på vei hjem.
Foto: Marsela Vid

Hele landet feirer at gislene er på vei hjem. Foto: Marsela Vid

Vi merket det på stemningen. Fra å ha nesten gitt opp håpet om at gislene noen gang skulle komme hjem, til å være snakk om at det er 20 levende gisler. Det fantes håp. Og spenningen var stor uken før freden kom. Når du er midt i verdens navle så merker du det bare man er ute og ferdes. Statsbesøk fra USA førte til at hele veinettet var stengt ned fra Tel Aviv til Jerusalem. Man kom seg derfor ikke på verken skole eller jobb.

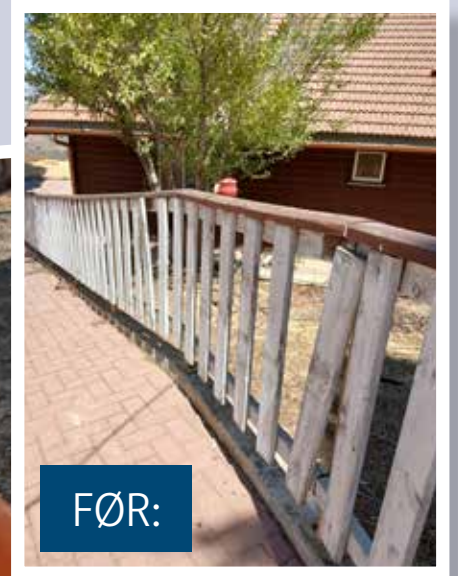
Dagen kom.
Dagen da 20 gisler ble løslatt.
De lever.
Og gleden i befolkningen var stor.

Men man kan ane at traumene til gislene gjør at de ikke klarte å vise den samme intense gleden, som venner og

familie den dagen. Og det minner oss på at selv om de er løslatt fra Gazas tuneller og grusomheter, har de en lang vei til indre frihet og legedom. Så vi må like mye nå, som tidligere, be for dem. Be om at de igjen, kan føle seg som et helt og fritt menneske.

Det er roligere nå. Siden freden kom, har vi ikke vært i bomberommet. Men skulle det skje igjen så vet vi hvordan det skal håndteres. For selv om det er fred akkurat nå, så kan tilstanden forandres plutselig.

Midt i krigen og freden er denne hverdagen som jeg har nevnt igjen og igjen. Når vi gjør helt dagligdagse gjøremål. Steller med huset, volontørene, bygger gjerder og har bibelgruppe.

Truls Jacobsen og Frank Berntzen har restaurert et gjerde.

Volontør Frank Berntzen jobber gjevnt og trutt.

Volontør Frank, Truls og jeg har reparert et gjerde ned mot gymsalen på Eitanim. Det var et gjerde som har blitt satt opp av volontører for mange år siden, som nå trengte en make over. Truls og Frank jobbet jevnt i varmen. Selv om flere av de Israelerne vi møter sier det begynner å bli kaldt nå, synes vi nordmenn at det er passe varmt sommervær. Det ble mange ulike operasjoner som måtte til før det ble satt opp igjen. Skrudde det ned, pusset, sveiset, malte og byttet ut deler. Nå er vi i gang med å beise Bet Miriam. Den laftede tømmerhytten som brukes til kontorer på Øvre Eitanim og er den første bygningen som Hjerter for Israel satte opp på sykehuset.

Volontøren Marsela besøker Holocaust-overlevende og hjelper de med handling, husvask og hun plukker frukt

med dem i hagen. Noen dager i uken jobber hun også inne på avdeling for eldre på Kfar Shaul. Her møter hun pasienter. De aller svakeste får hun være med å lyse opp dagen til. Det gjør noe med både Marsela og pasientene.

Og barna går på skole i Jerusalem. De vokser opp i det samme landet som Jesubarnet som vi snart skal feire. Vi gleder oss til jul, selv om det blir noe ganske annet å feire jul her, enn i Norge. Det var nok ikke snøkleddede bakker og pyntede juletrær da Jesus ble født. Så kanskje vi lærer å se bort fra hvordan julen er pakket inn og mer på selve innholdet. Jøden som kom til jorden for å frelse ikke bare jødene, men hele verden. Yeshua Hamashiach.

Fra venstre:
Leder for Hjerter for Israel Jarle Sortland,
rektor for Makor Hatikva Yoel Russu og
bestyrer Truls Jakobsen.

Makor Hatikva

– en kilde til håp

Av Iselin Jacobsen

I slutten av august var vi på besøk hos Makor HaTikvah som er den eneste messianske skolen i Israel. Skolen tar imot barn i fra alle typer trosretninger, men troen på Jesus er sentrum i alt de gjør på skolen. De begynner hver skoledag med Guds ord, bønn og lovsang.

Makor HaTikvah ble startet i 1991 med 1 lærer og 10 elever. I dag er det 23 lærere og ca. 140 elever fra 1-9 klasse. Skolen er godkjent privatskole i Israel, men mottar ikke statsstøtte. Kapasiteten på skolen er nå sprengt og de ønsker seg en større bygning sånn at de kan utvide antall elever. De ber om nytt bygg og om at flere messianske skoler skal starte opp i Israel. Vær med og stå sammen med dem i denne bønne!

Da vi var på besøk for å se hva Hjerter for Israel er med å støtte, var også jentene våre på 10 og 13 år med oss. Planen var at de begge skulle ha hjemmeskole. Men

da vi kom hjem den torsdags ettermiddagen, sa eldste jenta vår at denne skolen ville hun begynne på. Så da søndagen som er første dagen i uken kom, dro hun av gårde for å gå på skole i Jerusalem. Om morgenen blir hun hentet av en minibuss som plukker opp elever fra området her vi bor.

Klassene er små, og rommene er enda mindre. Med elever fra mange nasjonaliteter, er det lett å finne noen som man kan kommunisere med på tross av at hun ikke enda snakker hebraisk. For undervisningen foregår på hebraisk. Elever som ikke snakker hebraisk

går på det som man kaller ulpan. Det er hebraiskkurs. Så noen timer hebraisk undervisning blir det hver uke. I midten av oktober begynte også vår yngste datter på Makor Hatikva og trives hun også.

Fortellingen om Israels land og folk er forent gjennom Bibelen og historien og skolen syns det er viktig at elevene får oppleve og forstå denne forbindelsen på nært hold. De lærer at det å produsere mat – selv i dag – ikke er så enkelt som det kan virke...

Makor HaTikvah har tilbudt elevene denne muligheten det siste året gjennom et nytt og unikt program: Å jobbe på en gård i nærheten av Jerusalem en gang i uken. Programmet er ikke billig, men formålet er å utruste elevene både akademisk og åndelig. Under besøkene leser elevene i Bibelen og diskuterer hva Jesus sa i lignelsene sine om jorden, frøet og fruktene.

Deretter begynner de å jobbe – de planter og steller dyr og har det veldig gøy i dette harde og meningsfulle arbeidet

Skolen er også opptatt av at eleven skal være med og gi tilbake til samfunnet de er en del av, så de er med og serverer mat på et suppekjøkken og leverer ut matesker til trengende familier.

Rektor kunne fortelle at han hadde i en periode vært i forsvaret. Nå skal han fokusere på skolen fremover, for det er en like viktig jobb å være der for elevene. Skolen prøver å være en trygg havn for barna i en ellers usikker situasjon i landet.

Fortsett å be for skolen – og glem aldri – en messiansk skole i Israel er ikke noe man skal ta for gitt, sier lærerne! Gud være all ære og takk!

Messias

Av Jon Einar Kvåle

Når me snart skal feira jul igjen, har eg tenkt på at han som kom, var den lova, Messias, som jødane hadde venta på så lenge.

Då Händel skreiv Messias, tok han med den profetien som kanskje er den mest kjente, Jes. 9,6: «For eit barn er oss fødd, ein son er oss gjeven. Herreveldet kviler på hans skulder, og han skal kallast med namnet Under, Rådgevar, Veldig Gud, Evig Far, Fredsfyrste.» Den korsatsen er ein av dei mektige i oratoriet.

Det verset er også med i jødane sin Bibel, eller Torahen. Dei av jødane som trur på Jesus Kristus, eller Yeshua Hamashiach, har forstått at dette verset, og mange andre profetiar i Det Gamle Testamentet, handlar om nettopp han.

Fokuset på Jesu fødsel er det jula handlar om. Og det er ikkje så merkeleg. For det at Guds Son vart eit foster i Maria sin mage, er eitt av dei største undera i Bibelen. Og det var også varsla, som nemnt. Jesaja levde omtrent 700 år før Jesus, så det er nokså spenstig å tenkja på at så lenge gjekk det frå profeti til oppfylлинг.

Då Maria hadde besøk av Gabriel om lag ni månader før Jesu fødsel, sa han: «Gud Herren skal gje han trona åt David, far hans, og han skal vera konge over Jakobs hus til evig tid, og det skal ikkje vera ende på kongedømet hans.

Israels folk hadde forventningar om at Messias skulle koma som konge første gong han kom. Dei var leie av at romarane styrte landet deira. Då hadde dei ikkje fått med seg resten av profetiane om han, særleg Jes. 53, 2-8, som viste at han skulle lida og døy.

Ikkje ein gong læresveinane hans skjønte det. Dei vart heilt forvirra då Jesus døydde. Men på pinsedagen, då Den Heilage Ande vart utgytt over dei, forstod dei Jesu forsoning og frelse.

Me som kjenner til alt dette, som er så klårt i Bibelen, kan feira Jesu fødsel og fryda oss over alt han gjorde, og gjer, for oss.

God jul!

Vil du være med å spandere grillmåltider til soldater?

En gang i måneden stiller vårt bestyrerpar og volontører fra Norge opp på militærbaser rundt om i Israel og lager grillmat til soldatene. 100 soldater får mat hver gang. Maten blir gitt av givere i Norge.

Merk gaven "Grillmåltid" Vipps 508516 eller konto.nr 2801 48 31977

Takk for at du er med og viser soldatene at det er kristne i Norge som bryr seg om dem og ber for dem. Les mer på www.hjerte-for-israel.no

Ivrig strikkedamer i Rakkestad.
Sittende fra venstre: Gunhild Filtvedt,
Inger Johanne Martinsen, Erna
Nøkleby og Linnea Skjelin.
Stående fra venstre: Lise Elinor Stegen,
Jorun Kullerud og Karin Kullerud Ek.

Strikkekafe med blikk på Israel

Av Anita Sølvli Breivik

I Indre Østfold kommune ligger Betania Rakkestad og der har de en strikkekafe med blikk på Israel. Vi tok kontakt med Jorunn Kullerud som er leder for Strikkekafeen og stilte henne noen spørsmål.

Hvor kom ideen ifra om å starte en strikkekafe?

Det var i grunnen litt tilfeldig. Vi var noen damer som ønsket litt mer informasjon om Israel. Etter litt fram og tilbake så fant vi ut at vi fikk prøve selv å få til et møte-sted. Vi liker også å strikke så da ble det til at vi startet «Strikkekafe med blikk på Israel».

Når ble den startet?

Den ble startet i 2014.

Hvor ofte møtes dere?

Vi møtes en gang pr. måned, men ikke i sommerferien.

Hva er hensikten?

Hensikten er å gi informasjon og nyheter om Israel på en måte man ikke ellers får så mye av i norske medier. Dele informasjon fra andre nyhetskanaler og ikke minst hva Bibelen sier om Israels plass i Guds frelsesplan.

Hva snakker dere om?

Temaene handler om personer i Bibelen, Israels historie fra Abrahams tid og til i dag, dagsaktuelle hendelser, jødiske høytider, skikker osv.

Vi har hatt om Israelsk sang og musikk. Startet i Bibelen med Miriams sang og avsluttet med dagens musikk i fra Israel. Vi har hørt mye forskjellig musikk!

Flere har fortalt fra rundreiser som de har vært med på i Israel.

Vi prøver å sammenligne nyheter i fra Israelske og andre kilder opp imot norske, for de kan være veldig forskjellige!

Er det kjekt?

Strikkekafeen har slått godt an og det er høy trivselsfaktor på møtene. Vi koser oss med mat og prat etter ca. en halvtime med tema. Dette er et lavterskeltilbud som er åpent for alle.

Mennene ville også høre om Israel, så de har sin egen "strikkedag" rundt sitt eget bord og koser seg der.

Vi har en utlodning i desember hvert år og kollekt som i sin helhet går til "Hjerte for Israel"

Er det mange som kommer?

Vi er mellom 15-25 stykker hver gang

Har dere andre prosjekter som dere støtter i Israel?

Ja, i 2018 fikk vi en kontakt, Audrey Gross, ved Shaare- Zeedek-sykehuset i Jerusalem. Et stort sykehus med ca. 22000 fødsler i året. Vi har strikket og sendt mange sett til premature barn via Audrey. Krigen etter 7. oktober 2023 har satt dette på vent, da pakkene ikke kommer fram eller er ødelagte. Vi håper eventuelt å få ta dem med selv, men vi er avhengig av å reise på grupper.

Er det noe du ønsker å dele med oss?

Vi kjenner at det er sant at det gir velsignelse å velsigne Israel.

*Vi i Hjerte for Israel sier hjertelig
takk for støtten fra dere!*

Bilde som brukes til annonser
for Strikkekafeen.

TAKK ♥

Vi i «Hjerte for Israel» ønsker å rette en stor takk til
alle dere som har stått med oss i 2025!

Takk for forbønn!
Takk for gaver!
Takk til dere enkeltpersoner!
Takk til menigheter!
Takk til volontører!
Takk til frivillige her i Norge!

Vi ønsker dere ei Velsignet Jul og et Godt Nytt År!

JØDENE – hva er greia?

Av pastor Sten Sørensen

«Jøde» – dette ordet kan sette i gang følelser hos folk. Historisk har det vært risikabelt å være jøde. Hvorfor har verden plukket ut ett folk og gjort det til en hoggestabbe?

Det er noen som bruker ordet «jøde» som skjellsord. De sier det med hat i stemmen. Så finnes det en motbevegelse, Israels-venner som lovpriser Israel og som opplever en dyp kjærlighet til landet Israel og til jødefolket. Hva er greia med Israel? Hvorfor settes slike følelser i sving?

Både med og mot Gud

Jødefolket har levd både med Gud og mot Gud gjennom tusener av år. Men de som rev seg løs fra Gud, ble borte blant andre folkeslag. Mange av dem har mistet sin jødiske identitet – sin nasjonalitet, kultur og bakgrunn, og blitt ett med folkene de flyttet til. De som har holdt troen oppe gjennom alle disse årene, er de jødene som har vært seg bevisst og tatt vare på sin gudstro, kultur og tradisjoner. De har holdt fast på det profetiske ordet, og trodd på løftene som Gud har gitt dem gjennom sine utvalgte redskaper, profetene.

I Bibelen står det at Gud vil velsigne alle folkeslag på vår jord gjennom jødefolket. For et stort mål, og det er Gud selv som har bestemt det. Se 1. Mos 12, 1 – 3.

I dette viktige løftet til Abraham møter vi både landet og folket: Abraham skal få et land og en tallrik etterslekt. All senere profeti om folket og landet bygger på dette løfte fra Gud til Abraham.

Vi bør være takknemlige for våre røtter som går tilbake til bibelhistorien om Israel. Denne åndelige arven må vi formidle til andre!

Israel er Guds folk og er beskrevet som de naturlige grenene på et tre. Se Rom 11, 11 ff. Vi kristne er blitt podet inn i treet og blitt en del av det samme treet. Sevjen er livet fra Gud selv.

Gud utvalgte Israel, men vi er også en del av det utvalgte folket, vi som tror på Ham. Gjennom troen på Jesus Kristus er vi fra folkeslagene kommet nær ved: «Derfor er dere ikke lenger fremmede og utlendinger, men medborgere med de hellige, og dere hører til Guds husfolk.» Efeserne 2, 19.

Da blir det med oss som med søsken. Vi er ikke alltid enige med våre søsken. Like fullt; vi er i slekt med jødefolket, men vi trenger ikke være enige i alt de gjør. Vi er ikke blindt begeistret. Likevel ønsker vi å be for dem og støtte dem – fordi de er våre søsken. Vi hører til samme tre.

Gjennom jødefolket viser Gud sin storhet, trofasthet og kjærlighet, og sin frelsesplan for alle folkeslag. Ingen land har en slik sentral rolle i verdenshistorien og

i frelseshistorien som Israel. Og det har Gud selv bestemt. Jødefolket er Guds demonstrasjonsfolk.

Det er utrolig at et bittelite land, Israel, omtrent på størrelse med Rogaland, kan være så sentral i verdenshistorien og i nyhetsbildet. Viktige ting har skjedd og skal skje i Israel. Israels land er det eneste geografiske området som Gud har bundet seg til på vår jord.

Jo, vi lever i spennende tider!

Gjør en forskjell som Volontør i Israel!

Vi trenger deg som kan en av disse tingene: Snekre, male, mure, jobbe i hage eller jobbe med mennesker.

På Eitanim vil du få muligheten til å bidra innen bygg- og vedlikeholdsarbeid. Vi står ovenfor mye vedlikeholdsarbeid av bygningene vi har bygget de siste 15 årene. Det er fint om du har bakgrunn fra byggfag eller vedlikehold, og kan jobbe selvstendig. Alternativt kan du delta i hagearbeidet på Eitanim, jobbe på sykehusavdeling innenfor psykiatri, med Holocaust overlevende, eller på Dagsenter for eldre i Mevaseret Zion.

Du må være fylt 18 år, ha god helse og være i stand til å jobbe vanlig arbeidsuke.

For mer informasjon, besøk nettsiden vår:
www.hjerteforisrael.no

Ta kontakt ved å skrive en epost til:
frivillig@hjerter-for-israel.no

MINI STUDIET

Av Jon Erling Henriksen

Tema: DE SYV HUSHOLDNINGENE Femte husholdning: Lovens husholdning

Det er naturlig å dele frelseshistorien i følgende tidsperioder. Nedenfor finner du en skjematisk oversikt. I dette nummeret tar vi for oss Tredje Husholdning:

Første husholdning:	Mennesket i uskyldtilstand.
Andre husholdning:	Samvittighetens husholdning.
Tredje husholdning:	Menneskestyrets husholdning.
Fjerde husholdning:	Løftets husholdning.
Femte husholdning:	Lovens husholdning.
Sjette husholdning:	Nådens husholdning.
Sjuende husholdning:	Det tusenårige rike/Fredsriket.

MINI STUDIET

En ny epoke starter mellom Israel og Gud – Lovens tidshusholdning.

Du kan slå opp i 2. Mos. 24:6-8 og lese hvordan Loven ble innviet. Frem til nå hadde folket mottatt mange løfter fra Herren, men nå ble det også forpliktelser. «Dersom dere nå virkelig vil høre min røst og holde min pakt, da skal dere være min eiendom framfor alle folk – for hele jorden er min. Dere skal være et kongerike av prester for meg og et hellig folk». 2. Mos.19:5-6.

Joh.1:17 og Gal.3:19 forteller at Loven ble gitt ved engler til Moses, og Moses gav den til folket.

Hva mener vi med uttrykket «Loven»?

Dette uttrykket kan sammenfattes i tre kategorier:

- 1) «Ti-buds-loven»
- 2) «Loven om gudstjenesten»
- 3) «Renselsesloven».

Loven inneholder følgende:

Den inneholder 613 bud. 248 av dem begynte med «du skal». Dette tilsvarer antall bein i menneskekroppen. 365 bud begynte med «Du skal ikke». Det tilsvarer antall dager i ett år. Loven var tidsbegrenset, og fikk sin juridiske avslutning «da Kristus kom». Loven satte ikke løftene ut av kraft. D.v.s. løftene som ble gitt til Abraham.

Og, vi kan avrunde med å sitere Paulus:

Slik døde også dere fra loven ved Kristi legeme, for at dere skal tilhøre en annen, ham som ble reist opp fra de døde, så vi kan bære frukt for Gud. (Rom.7:4)

Neste leksjon: «Nådens Tidshusholdning»

Gruppeoppgaver:

- 1) Hvem mottok loven?
- 2) Kunne Loven frelse? Finn frem begrunnelse fra Skriften.
- 3) Hvor mange paragrafer er det i Moseloven? (vi tenker da ikke på de 10 bud)
- 4) Hva er det største budet i loven?

Vi er snart inne i den den mørkeste tiden av året, kveldene blir lengre og mørkere, og savnet av lys og varme melder seg. I denne tiden er det alltid kjekt å tenne lys, og lyset minner oss om håpet vi har i Jesus Kristus.

Vi opplever også at verdenssituasjonen endrer seg og mørke skyer reiser seg i horisonten. Europa rustet opp, Ukraina kjemper en tapper kamp for sin frihet, uroligheter i Venezuela, Sudan og mange flere steder. Behovet for at vi lar vårt lys skinne blir bare større og større. Vi må våge å fortelle om Han som gir oss fremtid og håp, til alle som vi treffer.

Vi skulle tro at Israel som har vært gjennom to år med krig og en fortvilet kamp om å få frigitt sine gisler, nå kan se frem til en lys og fredfull fremtid. Jeg skrev i min forrige lederartikkel at mange i Israel hadde mistet troen på fremtiden, da med tanke på gislene og den stadig pågående krigen. Nå er gislene fri, og vi har en pågående, men kjær våpenhvile avtalen. Vi takker Gud for at han har hørt og besvart våre bønner om dette. Med dette har nok flere i Israel fått tilbake litt av håpet for fremtiden.

Tiden som Israel har vært igjennom, har avslørt et veldig stort hat mot Israel og det jødiske folk i den vestlige verden. Her har dessverre Norge utmerket seg negativt, med sterke fordømmelser over Israel og den krigen som Israel er blitt tvunget inn i. Det virker som om mange av våre politikere og profilerte personer ikke skjønner at Israel har sloss for sin eksistens. Slagordet som har runget i mange Norske byer under demonstrasjoner fra Palestinakomiteen med flere «From the river to the sea, Palestina Will be free» indikerer et Midtøsten uten Israel på kartet. Angrepet 7 oktober var nøye planlagt, og kravet om at dette skal gjentas igjen og igjen inntil Israel er utslettet er reelt.

Rett side av historien

Mange har brukt setningen «Vi må passe på at vi kommer på rett side av Historien», og de aller fleste som har brukt denne setningen, har da ment at rett side er den Palestinske side. Personlig tror jeg dette er feil. Rett side av Historien er å støtte Israel og det er det mange grunner til. Vi kan nevne historiske rettigheter, folkeretten, rettigheter vunnet i krig, for ikke å glemme rettigheter gitt av Gud.

I Bibelen finner vi en liten bok som kalles Ruts bok, og der kan vi lese om Noomi og hennes to svigerdøtre Rut og Orpa. Begge velger å forlate sitt hjemland og følger

sin svigermor på veien hjem til Efraim i Judea land. På veien ber Noomi dem om å snu og vende tilbake til sine familier i Moabs land. Rut vil ikke vende tilbake, og hun uttaler de kjente ord Rut 1.16: For dit du går vil jeg gå, og hvor du blir vil jeg bli. Ditt folk er mitt folk, og din Gud er min Gud. Med de ordene blir Rut, som ikke er jøde, et bilde på oss kristne som har fått del i Israels borgerrett og løfter i Kristus Jesus. Rut går inn i historien, blir oldemor til Kong David, er nevnt i Jesu ættetavle, og hun har fått sin egen bok i Bibelen. Orpa snur og vender tilbake til sitt folk og med det går hun ut av historien. Hvem av de to svigerdøtrene til Noomi ble på rett side av historien?

Det ligger et stort alvor over denne fortellingen, og vi må alle tenke grundig igjennom den og så passe på at vi lander på rett side av historien.

Takk til dere alle som er med og støtter vårt arbeid i bønn og med økonomisk støtte. Vi er avhengige av å stå sammen om denne store oppgaven som Gud har kalt oss til.

Hilsen

Jarle Sortland

Leder Hjerter for Israel.

ØNSKER DU AT FLERE SKAL LESE BLADET VÅRT?

Noen ganger mottar vi telefoner i redaksjonen fra begeistrede abonnenter. De har lest den og den artikkelen, som har gjort dem godt og som de syntes passet godt inn i dagens situasjon.

Vi er takknemlig for slike tilbakemeldinger. Men tenk om flere kunne fått lese bladet!! Vi ønsker derfor å oppfordre deg som leser: La flere få del i dette innholdet! Det kan du gjøre ved å spre bladet.

En innringer fortalte: – En venn av meg abonnerer på bladet deres. Når han har lest det, kommer han til meg med tidsskriftet. Det setter jeg veldig pris på.

Så vil vi oppfordre deg, kjære leser, – gjør som denne vennen – bli en formidler av HJERTE FOR ISRAEL! Hva med å anbefale vennen å bli abonnent? Det er jo gratis.